



Vaskefe, vagy amit akartok

2011 március 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem csitulnak az indulatok a kétharmados gy?zelem birtokában kormányzó Fidesz–KDNP frakciónövetséggel szemben. Mindent megpróbálnak bevetni a vesztesek, nevezzük ?ket kommunistáknak vagy liberálisoknak.

Wittner Mária parlamenti felszólalása Horn Gyulával kapcsolatban új földindulást keltett. Wittner Mária azonban

nem szorul rá, hogy megvédjem, Horn Gyulát pedig végképp nem védeném meg, főleg nem Wittner Máriával szemben.

Az elmúlt húsz év egyik legnagyobb szégyene, hogy Horn Gyula vezetésével '94 és '98 között azok tértek vissza a hatalomba, akik el sem t?ntek.



Emberileg még meg is tudnám érteni, hogy túl er?s volt az említett hozzászólás, de amikor arra gondolok, hogy a Nyugati pályaudvar el?tt eldördült sort?zben, '56 decemberében – sokak szerint – Horn Gyula is részt vett mint pufajkás, akkor mindig bevillan: hol maradt az igazságtétel? Az az igazságtétel, amelyet egy egész parlament megszavazott, majd utána egy '56-os elítélt, Göncz Árpád államf? továbbküldött az Alkotmánybíróság akkori elnökének, Sólyom Lászlónak, aki egyszer?en elvetette a törvényjavaslatot. Nesze neked, Magyarország! Ez az ember aztán a Magyar Köztársaság legmagasabb közjogi méltósága lehetett.

Innen nyílegyenesen vezetett az út oda, hogy 1994-ben egy pufajkás lehetett az ország miniszterelnöke. Ráadásul betársult hozzá az SZDSZ. Ma már tudjuk azonban, hogy még a pufajkás-munkás?r miniszterelnököt is lehet überelni. 2002-ben egy szt-tiszt, a D–209-es lett a magyar miniszterelnök, és azt hiszem, ennél nagyobb szégyene az elmúlt húsz évnek már nem lehetett, hacsak az nem, hogy a különböz? kormányok megfeledeztek rólunk, állampolgárokról, pontosabban arról, hogy lehet?séget adjanak nekünk megtudni a sötét múlt minden rejtelmét, amelyek mintha máig kísértének ezt az országot.

Szeretnénk választ kapni arra, hogy miért nem vontak felel?sségre senkit sem az '56-os forradalom és szabadságharc leverése utáni törvénytelen megtorlásokért, miért hagyták futni, s?t magas állásokba helyezni az ávosokat... Szeretnénk megtudni azt is, kik a felel?sök a nagyfokú történelemhamisításért, amelyet a liberális televízió nap nap után kalapál a fejünkbe. Így aztán a Wittner Mária által elmondottak talán csak hájjal kenetetésnek számítanak egy olyan ember irányába, aki valóban beteg, de élete és hatalma teljében részt vett hazája tönkretételében, a tudatos népbutításban, a hitelek felvételének engedélyezésében, ami által milliók váltak beteggé ebben az országban.

1990-ben mindenki bízott abban, hogy új országot építünk magunknak, majd tényleg elcsattanhat néhány pofon azok arcán, akik azt megérdemlik múltbéli tetteikért. Ezekkel a pofonokkal azonban azóta is adósok vagyunk. Még mindig ott ül a parlamentben egy párt, amely a normális demokráciákban – ahol megtörtént az igazságtétel – már rég be lenne tiltva. Pedig ennek a politikai er?nek a tagjai az 1990-es választások után félelemmel eltelve ültek becsomagolt b?röndjeiken, attól rettegetve, hogy el?veszik ?ket. Ne feledjük, ha kellett, egymással is leszámoltak. A húsz év azonban szomorú történéseket produkált számunkra. Csalódtunk. Mert ki gondolta volna, hogy magas kitüntetések kaphattak azok, akik felel?sei az ország kirablásának. Soha sehol nincs felel?s, pedig pontosan tudjuk, kik ?k. Megúszták mindent, de miért? Kit?l és miért félünk? Kossuth-díjas besúgók, szt-tisztek, a múltat máig dics?séggel éltet? személyek hadával kell megküzdenünk. És akkor jön Wittner Mária, és uram bocsá', merészel megszólalni! Mások, akiket vele együtt ítélték el, '63-ban már amnesztiával szabadultak.

? nem, mert nem tudták megtörni, így még maradt „állami átnevelésen”. De az átnevelés sem sikerült. Mint ahogy Pákh Tibort és másokat sem sikerült átnevelni. Ezek az emberek aztán 2006-ban mégis megkapták a hatalomtól a legaljasabb „kitüntetés”.



Az akkori kormány az ország legnagyobb szegényére 1500 darab késhegyből emelt egy mementót, a Vaskefét, mindazok számára és figyelmeztetésére, akik az igazi magyar forradalomban mertek gondolkodni. Talán ha a Sztálin-szobrot visszaállították volna, még az sem lett volna olyan gyalázatos tett a forradalmárokkal szemben, mint amit elkövettek a Vaskefe felállításával az úgynevezett Csizma téren. Gyurcsányék az összes forradalmárt megalázták, de sajnós voltak közülük olyanok, akik mégis együtt emlékeztek velük a helyszínen. Ezzel maguk is elárulták a forradalmat, lehet, persze, hogy ezt titokban már korábban is megtették.

Így aztán ne csodálkozzon senki sem, hogy egy volt halálraítélt nem tud, és nem akar megbocsátani egykori elnyomóinak, mert amíg nem történik meg az igazságtétel, addig mindazok, akik pufajkába bújva saját országuk és népük ellen fogtak fegyvert, nem érdemelhetnek ?szinte együttérzést. Orbán Viktor miniszterelnök méltóságteljesen járt el, amikor az MSZP azt kérte tőle, járjon közbe, hogy ne bocsássák el Horn Gyulát a kórházból. Emberséget tanúsított azzal az emberrel szemben, aki nemzetközi kitüntetései ellenére is csak egy pufajkás maradt az igazi rendszerváltók számára.

Vámos György, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
